

SPORT-PARTIJ

De oprichting van de **Sport-Partij** (mei 1925) volgde kort nadat de Tweede Kamer op 8 mei 1925 voorstellen tot verlening van subsidie aan de in 1928 te houden Olympische Spelen in Amsterdam had verworpen. Vooral de protestants-christelijke fracties hadden moeite met steun aan een 'heidens' evenement als de Olympiade. Met name de dominees G.H. Kersten (**Staatkundig Gereformeerde Partij**) en H. Visscher (ARP) hadden tijdens de 'Olympische debatten' hun afschuw van de sportverdwazing kenbaar gemaakt: beide kamerleden pleitten zelfs voor een verbod van sportbeoefening op de zondag.

Voor de Sport-Partij was het reden om de noodklok te luiden. Op 29 juni 1925 plaatste de partij in verschillende landelijke dagbladen een manifest. De 'Olympische debatten', zo stelde de partij hierin, waren wederom een bewijs dat 'de sport in onze Tweede Kamer geen enkelen oprechten aanhanger bezat'. De partij vreesde dan ook dat het door Kersten en Visscher voorgestelde verbod op sportbeoefening op de zondag een Kamermeerderheid zou kunnen krijgen. Om de belangen van de vele 'sportvrienden' op het Binnenhof te kunnen behartigen, achtte de Sport-Partij het dan ook noodzakelijk om met een eigen kandidaat aan de verkiezingen voor de Tweede Kamer op 1 juli 1925 deel te nemen. Deze kandidaat was Pieter Olij, oud-burgemeester van Buiksloot en secretaris der Koninklijke Nederlandsche Harddraverij en Ren-Vereeniging. Olij nam in vier kiesdistricten deel. Hij bleef steken op 4402 stemmen (0.14%), waarvan bijna de helft afkomstig was uit Amsterdam. Na 1925 is van de Sport-Partij niets meer vernomen. Wel is in Rotterdam in de jaren dertig nog een Sport-Partij actief geweest, maar vermoedelijk gaat het hier om een andere partij.